

Dumnezeu este propriul Său interpret

(*Gott ist sein eigener Ausleger*)

5. 2. 1964, Bakersfield, California

W. M. Branham

Rugăciune:

Tatăl nostru ceresc, un cuvânt de la Tine înseamnă mai mult decât pot spune sau face toți oamenii, pentru că poporul așteaptă să Te vadă. Noi Îți mulțumim că în seara aceasta sunt mulți într-o așteptare mare și doresc să se întâmple ceva. Dacă oamenii însetează după ceva și strigă din adâncul inimii lor, atunci trebuie să existe și ceea ce poate astâmpăra această sete și strigare. Din cauza aceasta suntem azi aici, pentru că în inima predicatorilor și a poporului există dorința să ne facem timp în comun, ca să Te rugăm pentru har și binecuvântare cu credința că Tu îi vei vindeca pe bolnavi, îi vei salva pe cei pierduți, și-Ți vei descoperi Cuvântul Tău.

Noi ne rugăm Tată ceresc, ca Tu să ne dăruiești aceasta în timp ce noi Te așteptăm seară de seară în smerenie. Dorim ca o revărsare a Duhului Sfânt să vină din nou, iar fiecare să fie orb pentru tot ce se întâmplă în jurul lui, și să vadă numai ceea ce face Dumnezeu. Un astfel de strigăt să vină din mijlocul poporului care însetează după Dumnezeu, pentru ca o trezire să străbată țara, iar comunitățile să fie umplute cu oameni, păcătoșii să strige la Dumnezeu pentru milă, iar Duhul Sfânt să-i vindece pe cei bolnavi, șchiopii să umble, iar morții să fie înviați. Permite-ne Doamne aceste lucruri care sunt făgăduite în Cuvântul Tău. Vino în seara aceasta la noi, Doamne Isuse, și împlinește făgăduința Ta.

Noi credem că Tu ești același ieri, azi și în veci. Noi credem că făgăduințele Tale nu pot da greș. Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul Tău va rămâne în veci. Pregătește-ne și deschide-ne mintea, iar Duhul Sfânt să vină și să pregătească terenul. Fie ca mintea noastră să fie azi deschisă pentru Duhul și puterea lui Dumnezeu, pentru ca El să-și împlinească Cuvântul promis prin noi. Noi ne rugăm pentru aceasta în Numele lui Isus. Amin.

În seara aceasta citim Cuvântul din 2 Pet. 1, 15-21: *"Îmi voi da osteneala dar,ca, și după moartea mea, să vă puteți aduce totdeauna aminte de aceste lucruri. În adevăr, v-am făcut cunoscut puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii care am văzut noi înșine cu ochii noștri mărirea Lui."* Eu mă gândesc cu plăcere la acești "martori oculari". Nu sunt basme despre ceea ce mărturisim. ? ?*Căci El a primit de la Dumnezeu Tatăl cinste și slavă, atunci când, din slava minunată, s-a auzit deasupra Lui un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care Îmi*

găsesc plăcerea. “ Şi noi înşine am auzit acest glas venind din cer, când eram cu El pe muntele cel sfânt. Şi avem cuvântul proorociei făcut şi mai tare; la care bine faceţi că luaţi aminte, ca la o lumină care străluceşte într-un loc întunecos, pînă se va crăpa de ziuă şi va răsări luceafărul de dimineaţă în inimile voastre. Fiindcă mai întâi de toate, să ştiţi că nici o proorocie din Scriptură nu se tâlcuieşte singură. Căci nici o proorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânaţi de Duhul Sfânt.”

Domnul să ne dăruiască binecuvântarea Sa pentru citirea Cuvântului Său. În seara aceasta ne ocupăm de tema: *"Dumnezeu este propriul Său Interpret."* Noi trăim într-un timp de mare încurcătură. Noi trăim într-un timp în care bărbaţii şi femeile abia mai ştiu ce ar trebui să facă. Totul este încurcat. Se pare, ca şi cum ar exista mai multe căi diferite la care ar trebui să privim. Dar toate acestea le face Satana. Dumnezeu nu poate judeca poporul cu dreptate, decât dacă există o unitate de măsură stabilită după care El îi judecă. Biblia spune că El îi va judeca pe toţi oamenii prin Isus Hristos, iar Isus Hristos este Cuvântul: *"La început era Cuvântul, Cuvântul era cu Dumnezeu, şi Dumnezeu era Cuvântul."*

„Şi Cuvântul S-a făcut trup, şi a locuit printre noi, plin de har, şi de adevăr. Şi noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl“ (Ioan 1, 1+14).

Noi toţi vedem în timpul de azi o desfăşurare a însuşirilor Lui. La început El nici nu a fost numit Dumnezeu. Noi Îl numim „Cel veşnic”. EL nu a fost numit Dumnezeu pentru că cuvântul „Dumnezeu” înseamnă a fi obiect de închinare. La început nu exista nimeni care să I se închine. EL era Cel veşnic, izvorul principal al inteligenţei. Nu exista încă nici un atom, nici lumină, nici o stea, nici luna sau orice altceva. Dar Dumnezeu, pe care-L cunoaştem acum ca Dumnezeu, Marele Duh, care este cel vecinic, nu a avut început şi nici nu va avea sfârşit. EL ERA PREZENT. În El erau diverse însuşiri. În El era însuşirea de a fi Dumnezeu, însuşirea de a fi Tată, însuşirea de a fi Fiu, însuşirea de a fi Răscumpărător, însuşirea de a fi Vindecător. Toate aceste însuşiri au fost în El.

Aceste lucruri care s-au desfăşurat de la început, sunt doar manifestarea însuşirilor Sale. Prin însuşiri eu vreau să spun, manifestarea gândurilor Sale. Un cuvânt este un gând adus la realitate. Toate acestea erau în gândul Lui dinainte. EL a spus: „Să fie...” şi a fost (Gen. 1, 3). Gîndiţi-vă, noi copiii lui Dumnezeu, eram în gândurile Lui înainte de întemeierea lumii. Voi sunteţi descoperirea planului Său. Înainte de a fi existat lumea, voi eraţi în Hristos. Amin. Voi eraţi de la început în Dumnezeu. De aceea Îi aparţineţi. Întregul plan constă în faptul că Dumnezeu S-a descoperit pe Sine însuşi,- adică El însuşi a luat chip de om pentru ca noi să-L putem vedea.

Nu de mult timp am vorbit într-o adunare, unde un bărbat mi-a spus: „Frate Branham, tu ai o tălmăcire greșită, tu nu explici în mod corect.“ Noi putem merge la metodiști, ei ar spune că bapțiștii nu ar tălmăci corect Cuvântul. Bapțiștii ar spune că pentecostalii nu ar tălmăci corect Cuvântul, pentecostalii ar spune că unitarienii nu ar avea dreptate, unitarienii spun că „bisericele lui Dumnezeu” nu ar poseda tălmăcirea adevărată, însă Dumnezeu este propriul Său Interpret. EL nu are nevoie ca cineva să tălmăcească pentru El. EL tălmăcește singur Cuvântul Său. Cine ar fi în stare să-L interpreteze pe Dumnezeu? Dumnezeu este propriul Său Interpret.

La început Dumnezeu a spus: „Să fie lumină.“ Lumina a fost acolo. Aceasta a fost interpretarea. Dacă Dumnezeu a spus ceva și asta a fost descoperit, atunci Dumnezeu a fost Cel care a tâlcuit Cuvântul Său, confirmându-l ca adevărat. Vedeți voi, când El a spus: „Să fie lumină.“ Aceasta a fost mai întâi în gândurile Lui, înainte ca lumina să fi existat. Apoi când El a pronunțat gândul prin Cuvânt, lumina a apărut. Aceasta a fost tălmăcirea. Nimeni nu trebuia s-o tâlcuiască, pentru că Dumnezeu a spus-o și s-a întâmplat. Atunci când Dumnezeu vorbește și este descoperit, atunci aceasta este tălmăcirea Cuvântului Său. De ce nu o pot vedea oamenii? Dumnezeu a spus asta la început, și a împărțit Cuvântul Său în fiecare epocă, dar biserica a amestecat totul cu tradițiile omenești. Dumnezeu a trebuit să trimită întodeauna un prooroc, care s-a ridicat în Vechiul sau în Noul Testament. Cuvântul Domnului vine la proorocul Său. Sub ce formă? Prin descoperirea Cuvântului Său. Descoperirea lui Dumnezeu mărturisește dacă ceva este adevărat sau greșit. Nimeni nu trebuie să tâlcuiască. Însuși Cuvântul se explică. Dumnezeu promite ceva și se împlinește. La ce ne-ar folosi, dacă am spune altceva despre Cuvânt, dacă Dumnezeu dă o făgăduință și o împlinește. Cum îndrăznește un om păcătos să spună că interpretarea este greșită? Însuși Dumnezeu forțează propria Sa interpretare prin împlinire. EL nu necesită ca cineva să-L tălmăcească. EL se explică singur prin descoperirea și împlinirea făgăduințelor Sale.

Oh, dacă Biserica ar putea să vadă făgăduințele care au fost repartizate fiecărei epoci! În toate cele șapte epoci ale Bisericii, Dumnezeu a trimis totul și a descoperit ce a făgăduit. Niciuna nu a fost neîmplinită. Tot ce a spus El, a și făcut.

Dumnezeu a spus în Isaia 7, 14 că o fecioară va fi însărcinată, aceasta s-a și întâmplat. Acum, cine poate să tălmăcească așa ceva? Dar Dumnezeu a interpretat-o singur. Nimic altceva nu se putea spune despre aceasta, pentru că Dumnezeu a spus că așa va fi și așa a fost. Dar biserica era prea oarbă ca să vadă așa ceva. Ei aveau pentru această proorocie, propriile lor idei. A fost cu totul altfel, decât s-au așteptat. Petru s-a referit la aceasta, când a spus: „Dumnezeu a descoperit pe Hristos prin Cuvântul Său.“ EL a spus în Matei 3, 17: *"Acesta este*

Fiul Meu." Credincioșii stăteau acolo și-L vedeau pe Hristos, descoperirea lui Dumnezeu. EL l-a descoperit pe Hristos întotdeauna prin Cuvântul Său, pentru că Hristos este Cuvântul.

Hristos era în Noe. Credeți aceasta? Noe a spus: „Va ploua, iar pământul va fi distrus!” (Gen. 6, 17). Ploaia a venit cu adevărat. Nici aceasta nu necesită vreo explicație. Ploaia a căzut fiindcă Dumnezeu era în Noe și a spus că va ploua. Noe era un prooroc. Dovada constă în faptul că ceea ce spunea se și întâmpla. Unii oameni umblau și explicau, spunând: „Acest om nici nu știe ce vorbește.” Dar Dumnezeu a spus: *"Dacă se ridică un prooroc în mijlocul vostru, și dacă ceea ce spune el se întâmplă, atunci să-l credeți."* Așa este. Acesta este adevărul. Totul trebuie să fie în conformitate cu Cuvântul. Noe era în conformitate cu Cuvântul atunci când a proorocit că va ploua, fiindcă a și plouat. Nu era nevoie de tălmăcire. Ceea ce a spus el, s-a întâmplat. Atunci când Isaia a spus că: "O fecioară va fi însărcinată," și aceasta s-a întâmplat. Aceasta a fost ceva extraordinar. Desigur, evenimentul a avut loc cu câteva sute de ani mai târziu, înainte ca fecioara să fie însărcinată. Pentru că lucrul acesta a fost ceva extraordinar, îngerul Domnului i-a vorbit lui Iosif, care era un bărbat drept și bun, ca s-o primească pe Maria logodnica sa în casa lui. Priviți numai cât de greu i-a fost lui Iosif problema aceasta, de a se dezice în timpul acela de logodnă, care era egală în timpul acela cu preacurvie. Desigur i s-ar fi părut lui Iosif la început ca și cum Maria ar încerca să-l folosească pe el ca un paravan. Maria era doar însărcinată, așteptând să devină mamă, fără a fi măritată. Ea era doar logodită. După lege, ea urma să fie omorâtă cu pietre.

Iosif, soțul ei, a fost un om foarte drept. El credea în Dumnezeu. Când Maria l-a privit cu ochii ei frumoși, și cu privirea ei frumoasă, spunând: „Iosife, îngerul Gavril m-a vizitat și mi-a spus că voi rămâne însărcinată, deși eu nu cunosc încă nici un bărbat.” Iosif trebuia doar să privească în Scriptură, pentru că proorocii spusese că așa ceva va avea loc. Dumnezeu era Acela care tălmăcea propriul Său Cuvânt. Totul era încă foarte deosebit și extraordinar. Aceeași problemă este în fiecare epocă. Cuvântul lui Dumnezeu pare străin oamenilor. Cuvântul nu este ceva normal, ci ceva neobișnuit. Dar Dumnezeu face întotdeauna ceva extraordinar. Prezența lui Dumnezeu este întotdeauna împotriva sistemelor acestei lumi, pentru că oamenii fac lucrurile întotdeauna așa cum cred ei că ar fi bine. Dar Dumnezeu vine și face ceva deosebit.

Cum putea să primească o fecioară această însărcinare? Iosif era un om drept. El s-a îndreptat spre Dumnezeu în această problemă. Apoi Dumnezeu i-a vorbit lui Iosif într-un vis: *"Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevastă-ta, căci ce s-a zămislit în ea, este de la Duhul Sfânt"* (Mat. 1, 20b). Dumnezeu a umbrit-o.

Ați observat cum a vorbit Dumnezeu cu Iosif? Lucrul s-a întâmplat printr-un vis. Noi știm că Dumnezeu vorbește prin visuri, și noi credem aceasta. Dumnezeu întotdeauna a vorbit cu oamenii prin visuri. Eu cred în visuri, dar visurile sunt doar posibilitatea a doua; acestea pot fi corecte sau greșite, numai în cazul că se primește o tâlcuire asupra acestuia. Dar Iosif nu avea nevoie de nici o explicație, pentru că însuși Dumnezeu îi vorbise. În acele zile nu exista nici un prooroc în țară, care ar fi putut da vreo tâlcuire. De fapt ei nu mai avuseseră un prooroc de vreo 400 de ani. Astfel era, că însuși Dumnezeu a purtat de grijă pentru Fiul Său, și a vorbit cu Iosif printr-un vis, care nu necesita nici o tălmăcire.

EL i-a spus: *"Nu te teme, de a lua pe Maria la tine, pentru că ceea ce ea a primit, este Fiul lui Dumnezeu."* Aceasta nu avea nevoie de tălmăcire. Dumnezeu personal tâlcuiește unui om cu inimă sinceră.

Bărați și femei, care priviți spre aceste lucruri tainice, dacă sunteți sinceri și dacă veți crede, Dumnezeu personal vi le explică și le tălmăcește. Mai întâi trebuie să aflați dacă ceea ce ați găsit este o făgăduință. Dacă Iosif s-ar fi distanțat de tradiție și s-ar fi întors la Biblie, el ar fi putut citi că Isaia vorbise despre acest eveniment. Lucrurile în legătură cu nașterea lui Hristos și ceea ce era în legătură cu acest eveniment, au fost deja vorbite în Scriptură ... prin proorocii sfinți, așa cum a spus Petru (2 Pet. 1, 20). Nici un om nu are dreptul să dea o tâlcuire proprie. Aici s-a întâmplat ceea ce Dumnezeu vorbise înainte. Aceasta a fost descoperirea lui Dumnezeu pentru acel timp. Dumnezeu vorbise și așa s-a și împlinit.

Atunci când ei nu au înțeles slujba lui Isus, pentru că era așa de puternică și de extraordinară, El a spus: *"Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viață veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine."* (Ioan 5, 39). Aici vi se spune cine sunt Eu. Vedeți voi, Dumnezeu împărțise Cuvântul Său în timp. În acel timp trebuia să vină descoperirea lui Dumnezeu. Emanuel, Dumnezeu cu noi ? "și Numele Lui va fi minunat, sfetnic, Dumnezeu tare, Părinte al veșnicilor, Domnul păcii" (Isa. 9, 6). Numele Lui va fi Emanuel, Dumnezeu cu noi.

Dumnezeu era în David, Dumnezeu era în Moise. Era întotdeauna Dumnezeu, cel care se descoperea personal la timpul potrivit. Dar acum aproape 2000 de ani s-a împlinit Cuvântul pe care Dumnezeu l-a vorbit, anume că o fecioară va fi însărcinată și va naște un Fiu, iar El va fi „Dumnezeu cu noi.” Ei L-au răstignit pe Isus cu motivația, că El se dă drept Dumnezeu și ar desființa sabbatul. Dar El era Dumnezeu, Domn peste sabbat. EL era Dumnezeu. EL nu era doar un om obișnuit sau un prooroc obișnuit, și totuși El era și un Om obișnuit și un Prooroc. EL era Dumnezeu ? Prooroc. EL împlinea Cuvântul. Exact ceea ce a spus Dumnezeu că va fi El. EL spunea: *"Cine din voi Mă poate acuza de păcat?"* (Ioan 8, 46). ? Cercetați Scripturile, pentru că în acestea credeți că aveți viață veșnică, și acestea

mărturisesc despre Mine.“ Dar tradițiile lor ? ei trăiau în lumina unei alte epoci. Eu am predicat acum câteva zile despre aceasta. O reflecție se naște când soarele este reflectat de un alt obiect. Însă această reflecție este o înșelare. O rază dintr-o altă epocă este o reflecție falsă. Oamenii tot încearcă să umble în cele întâmplare cu ani în urmă. Lutheranii umblă în continuare în lumina timpului lui Luther. Lumina soarelui în timpul lui Luther era bună. Wesley era bun în timpul lui. Penticostalii erau buni în timpul lor. Dar noi ne urcăm pe o scară. Noi trăim într-o altă epocă. Noi mergem înainte. Noi nu putem privi înapoi. Dacă noi ne ancorăm în unele lucruri, atunci credem că am reuși. Suntem învăluiți de tradiții, care la timpul lor erau bune, dar noi mergem mai departe.

Cercetați Scriptura și vedeți ce s-a făgăduit pentru timpul acesta. Atunci vom recunoaște unde ne aflăm; atunci putem vedea unde ne aflăm. Luther a privit în Scriptură și a văzut epoca Sardes. Voi puteți vedea exact ceea ce a fost făgăduit; care călăreț apăruse și sub ce formă a fost întâmpinat. A fost viclenia omului. Observați același lucru pentru Wesley, pînă când veți veni în epoca penticostală și în tot acest timp. Observați cum s-a întâmplat. Priviți în Scriptură, și constatați unde ne aflăm. Acesta este motivul pentru care Isus a spus: "Cercetați Scriptura" ? ca să vedem unde ne aflăm. Eu cred că noi stăm înaintea venirii Fiului lui Dumnezeu. Eu cred că noi suntem în epoca, da, în ceasul în care El poate apare în orice moment. Eu cred că Scriptura arată clar acest fapt, că noi trăim în ultimele ceasuri ale istoriei mondiale. Eu pot vedea cum se desfășoară lucrurile. Eu pot vedea cum vor fi conduse comunitățile în conciliul mondial ecumenic, în semnul fiarei. Eu pot vedea Împărăția Romană și ceea ce face aceasta, la fel ce va face restul lumii. Eu văd cum ei se adună și sting lumina Evangheliei. Fiecare om trebuie să vină la ei și va lucra după legea lor, dacă nu, nu va mai putea exista.

Noi am ajuns în timpul sfârșitului. Nu ne mai rămâne nimic, decât să ne ținem de Dumnezeu și să credem în Cuvântul Lui, pentru că Cuvântul are dreptate întotdeauna. Epoca Laodicea a fost singura din toate, în care Hristos a fost dat afară de propria Sa Biserică. În epoca aceasta, El este afară și bate la ușă (Apoc. 3, 20). Conciliul ecumenic Îl va da afară. Biblia spune în Evrei 4, 12: "*Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde pînă acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțurile și gândurile inimii.*" Ei ar fi trebuit să știe cine era El. Observați, ce a spus Isus în timpul acela și ce făcea.

Într-o zi, la începutul slujbei Sale, un om cu numele Simon Petru, a venit la El. Când Petru l-a privit, Isus i-a spus: "*Tu ești Petru, fiul lui Iona*" (Ioan 1, 42). El știa că Moise a spus: "*Domnul, Dumnezeul tău, îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un prooroc ca mine: să ascultați de el!*"

Aici era un bărbat care nu-l văzuse niciodată în viața Lui pe Simon Petru, totuși El zicea: „Numele tău este Simon - tu ești fiul lui Iona.“ Ei nu au mai avut un prooroc de sute de ani, însă aici era acum un Om, care i-a spus cine este el. Nu este de mirare că el a primit-o.

În timpul acela s-a dus Filip și l-a găsit pe Natanael sub un pom, și l-a adus la Isus. Isus a spus: „Iată aici un Israelit, în care nu este nici un vicleșug.“ Natanael l-a întrebat: „De unde mă cunoști Tu?“ Isus i-a răspuns: „Înainte să te cheme Filip, când erai încă sub smochin, Eu te-am văzut.“ Natanael a strigat: *"Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!"*

El știa ce înseamnă aceasta. Nu era nevoie de vreo tălmăcire. Iehova a spus-o.

Acolo stăteau și oameni care nu credeau. Ei spuneau: „Acest bărbat este Belzebul, El se folosește de vreun truc, El e un vrăjitor, etc.“ Isus i-a privit și a spus: *"Dacă veți spune așa ceva împotriva Fiului Omului, vi se iartă, dar după ce va veni Duhul Sfânt și va face aceleași lucrări, iar voi veți vorbi împotriva Lui, atunci nu vi se va ierta nici în lumea aceasta, nici în lumea viitoare"* (Mat. 12, 27-32). El a proorocit despre timpul nostru, în care noi trebuia să vedem din nou, pentru că El este același ieri, azi și în veci. Gîndiți-vă, Hristos era în Moise. Isus Hristos era în David, când el s-a dus pe munte ca împărat respins, care plîngea asupra Ierusalimului. Nu era nimeni altul decât Hristos în el. Aproximativ 800 de ani mai târziu, Fiul lui David a privit de pe muntele măslinilor, plîngând asupra Ierusalimului (Luca 19, 41). Când Iosif era în închisoare, Isus era în el. Atunci când a fost vândut pentru 30 de arginți, Isus era în el. Când s-a așezat la dreapta lui faraon, iar trâmbița a răsunat înaintea lui la părăsirea palatului, trebuia să se aplece fiecare genunchi; acolo din nou era Isus în Iosif. Nimeni nu putea veni la faraon decât prin Iosif, și nimeni nu poate veni la Dumnezeu decât prin Isus.

Isus era Cuvântul proorocit care se împlinise în fapt, și care a fost arătat în tablouri în Vechiul Testament. Isus era aici pe pământ și făcea lucruri despre care proorocii vorbiseră deja. În aceasta ei au recunoscut că El este descoperirea lui Dumnezeu conform Cuvântului Său. Nu era nevoie de vreo tălmăcire. Când Natanael a văzut aceasta, el a căzut jos și a spus: *"Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel."* El știa că niciun om nu putea să facă astfel de lucruri.

Același lucru a spus și Nicodim, care a venit noaptea la Isus, vorbind în numele fariseilor. Dar ei erau așa de legați de Conciliul ecumenic, încât ei nu puteau să accepte altceva. El a scos în evidență ceea ce credeau ei, când spuneau: „Rabi noi știm ...“ Noi, consiliul bisericesc ... *"Noi știm că Tu ești un Învățător venit de la Dumnezeu, pentru că nimeni nu poate face minuni pe care le faci Tu, decât dacă Dumnezeu este cu el"* (Ioan 3, 2). Ei au admis și știau, dar ei erau legați de hotărârea consiliului, încât nu au putut primi Cuvântul. Dumnezeu a cutremurat lumea în ultimii ani prin botezul cu Duhul Sfânt, dar mai există mulți

bărbați și femei care nu au făcut această experiență, pentru că ei sunt reținuți în același fel. În ce constă problema? Ei trăiesc în reflecția unui alt timp. Fiecare vrea să fie un baptist, metodist sau altceva. Vedeti, asta este o reflecție dintr-un timp trecut.

Atunci când a venit Isus, oamenii trăiau ca și cum ar fi încă vremea lui Moise. Ei spuneau: *"Noi suntem ucenicii lui Moise"* (Ioan 9, 28). Isus le-a spus: *"Dacă l-ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine"* (Ioan 5, 46). Dacă l-ați fi recunoscut cu adevărat pe Luther, atunci ați recunoaște și timpul acesta. Dacă l-ați fi recunoscut pe Wesley, ați recunoaște și timpul acesta, pentru că Isus Hristos a descris această epocă. Cuvântul care se împlinește acum, trebuie să se împlinească în această epocă și nu este nevoie de nimeni ca s-o tălmăcească. Însuși Dumnezeu tălmăcește Cuvântul Său. Dumnezeu este Singurul care poate s-o facă. Dacă făgăduințele lui Dumnezeu sunt confirmate așa cum a spus El, înseamnă că aceasta este tălmăcirea. Isus a spus în Ioan 14, 12: *"Adevărat, adevărat vă spun, că cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu."* A spus El aceasta? Atunci nu este nevoie de tălmăcire, pentru că, dacă cineva face aceste lucrări, este numai Dumnezeu.

La fel, El a spus: *"Așa cum a fost în zilele lui Lot, tot așa va fi și la venirea Fiului Omului,"* (Luca 17, 28-30). Ioan la fel a vorbit despre timpul acesta, și nu este nevoie de tălmăcire. Ei au spus deja ce însemnătate au cele spuse; acestea înseamnă exact ceea ce au spus ei. Timpul lui Lot era asemănător cu timpul venirii Fiului Omului. Ce s-a întâmplat în timpul lui Lot? Noi vrem să privim înapoi și să vedem ce au făcut ei. Existau trei clase de oameni în timpul lui Lot: credincioși adevărați, credincioși prefăcuți și necredincioși. Același lucru îl găsim în fiecare timp. Locuitorii Sodomei erau necredincioși. Lot era un semicredincios, iar Avraam era un credincios adevărat. El era unul căruia i se confirmase legământul. El îl aștepta pe fiul făgăduit. El era acela care aștepta evenimentul. Amin. Eu nu spun "Amin"-ul pentru mine. "Amin" înseamnă, așa să fie.

Avraam nu era în Sodoma. El era afară din Sodoma. El este tipul înspre Biserica spirituală de azi, însă Lot în Sodoma este tipul înspre biserica denominațională de azi. Observați, Biblia spune că păcatele oamenilor chinuiau zilnic sufletul lui Lot. De ce nu a avut el curaj suficient, să se ridice și să protesteze. Există atâția oameni buni, care șed azi în biserică și văd că femeile poartă îmbrăcămintea bărbaților, iar bărbații fac alte lucruri rele. Membrii lor joacă duminica golf și alte partide, se duc la înot în loc să meargă la adunare. Miercuri seara ei rămân acasă în fața televizorului, în loc să meargă la ora de rugăciune. Cei drepti simt că ei ar trebui să intervină cu ceva, dar se tem că vor fi dați afară. Ce se întâmplă? Este din nou un tip Lot. Bărbații privesc afară pe geam, văzînd toate aceste lucruri, totuși ei se tem să numiească păcatul păcat.

Avraam însă nu era în mijlocul lor. El este un tip înspre Biserica spirituală. Observați ce se întâmplă! Era sfârșitul timpului, înainte ca focul să cadă peste lumea păgână. Prin aceasta se preumbrește faptul că focul va cădea în timpul acesta peste lumea păgână, când împărățiile lor vor fi distruse, rupte și arse. Elementele se vor topi în foc, spune Domnul. Ele se vor topi în foc (2 Pet. 3, 12). Deja atunci a fost arătată preumbrirea. Acum vrem să încercăm să prezentăm tabloul. Mai întâi îl vedem pe Avraam care era afară, adică nu în Sodoma, apoi Lot, care era în Sodoma.

Apoi a venit ziua în care s-a petrecut ceva deosebit. Era pe la ora prânzului, când Avraam i-a văzut pe cei trei bărbați venind înspre el. Ei arătau ca niște bărbați obișnuiți care circulau pe stradă. Avraam ședea la umbră și se odihnea. Poate în dimineața aceea el a văzut de animale, și abia se întorsese. Era pe la ora prânzului. Oamenii aceștia erau însă deosebiți. Avraam a observat asta. Întotdeauna când Dumnezeu face ceva, se întâmplă ceva deosebit când Domnul se face de cunoscut, venind în mijlocul poporului Său. Atunci noi observăm aceasta. Ei știu, ceva le spune asta, pentru că aici este confirmarea.

Avraam a fugit înaintea lor în întâmpinare și a spus: *"O Doamne, dacă am găsit har înaintea Ta, atunci nu trece pe lângă robul Tău. Să fie adusă puțină apă ca să vi se spele picioarele, apoi să vă odihniți sub stejar, iar eu vreau să vă pregătesc ceva de prânz, ca să vă întăriți. Apoi puteți să călătoriți mai departe"* (Gen. 18, 3-5). Astfel ei au intrat la el. Avraam a fugit la turmă, a luat un vițel și l-a tăiat, iar slujitorii lui l-au pregătit. El a rugat-o pe Sara să pregătească repede masa și să facă niște turte. El a adus aceste mâncăruri și i-a servit. În timpul mesei, el a văzut că unul din ei se uită în mod deosebit spre Sodoma. Voi știți, Biblia spune că doi din ei s-au dus apoi în Sodoma. **DOI S-AU DUS ÎN SODOMA.** Vă rog să observați asta. Eu mă refer la aceasta, la ceea ce a spus Isus. Doi din ei au mers în Sodoma, pentru a-l scoate pe Lot afară, și pe oricare mai era să iasă de acolo. Cei doi care s-au dus în Sodoma predicau același lucru. Dar Unul din ei a rămas la Avraam. Observați semnul pe care L-a făcut. Și în Sodoma au primit un semn. Ei au fost loviți cu orbire. Predicarea Evangheliei îi orbește pe cei necredincioși. Observați numai semnul care i-a fost dat lui Avraam.

Ați observat voi asta, sau vreun istoric - cercetați Scriptura și istoria. În nici un timp din istoria bisericii nu a fost vreodată vreun om al cărui nume s-a încheiat în același fel ca al lui Abraham, adică „H-A-M“, care să fie trimis comunităților creștine din lume. Dar azi au pe unul: G-R-A-H-A-M. Așa este. Ca slujitor al lui Dumnezeu printre denominațiuni, politicieni, etc., el lucrează tare printre ei. Dumnezeu face o lucrare minunată prin Billy Graham. În vremea când ei au vrut ca Billy Graham să candideze pentru funcția de președinte, el a refuzat foarte simplu. Dumnezeu să-l binecuvânteze pentru aceasta. El nu putea concura cu

producătorii de whisky. Ei ar fi cheltuit milioane de dolari, împreună cu producătorii de țigări, numai ca să-l elimine. Dar el este ca un mesager al lui Dumnezeu, predicând celor din Sodoma. Vă aduceți aminte, că acolo era Unul care a rămas cu Avraam; un alt bărbat, nu cei doi care s-au dus în Sodoma, ca evangheliștii moderni, pentru a predica.

Acela care a rămas cu Avraam i-a dat un semn. Observați însă, numele lui era „Avram“, iar numele soției lui era „Sarai“. Dar aproximativ o zi sau două mai înainte, îl vizitase Dumnezeu și i-a zis: "Tu nu te vei mai numi Avram, ci numele tău va fi „Avraam" (Gen. 17, 5). Vedeți "Graham" are șase litere, deși amândouă se sfârșesc cu "H-A-M". În această stare spirituală este biserica astăzi. Observați, El a întrebat: "Avraame, unde este soția ta?" EL i-a zis întotdeauna "Avraam" nu "Avram" și la fel "Sara" nu "Sarai". Avraam a răspuns: "Ea este înăuntru în cort" (Gen. 18, 9). EL i-a spus mai departe: "EU voi veni la tine." Observați, pronumele personal la această făgăduință. Acesta era Dumnezeu. Sara a răs într-un fel, răs pe care îl înțelegem cu toții: ea a răs în sinea ei, și s-a gândit: "Acum după ce m-am uscat, iar soțul meu este un moșneag, să mă mai gândesc la dragoste, nu, asta nu merge." Iar bărbatul, care era Dumnezeu în trup omenesc vizibil, a spus: "De ce a răs Sara, și s-a îndoit de aceasta?" Ea se afla în spatele Lui în cort.

Vă rog să observați dacă aici nu era aceeași slujbă pe care a avut-o Isus Hristos. EL privea peste mulțime și cunoștea gândurile lor. EL a spus lui Petru cine este el și care este numele tatălui său, iar lui Natanael EL i-a spus de unde venea (Ioan 1, 47+48). Și la fel la femeia de la fântână, când EL i-a zis: „Dă-mi să beau.“ (Ioan 4, 6-39). Ea a zis: „Cum zici tu, care ești iudeu, dă-mi să beau. Eu sunt doar o samariteancă.“ Iudeii și samaritenii nu aveau nici o legătură între ei. Apoi Isus a zis: "Dacă ai ști cine este Cel ce vorbește cu tine, atunci te-ai ruga de EL, ca să-ți dea de băut." Discuția a mers mai departe, apoi EL i-a zis: "Du-te și cheamă-l pe bărbatul tău!" Ea a răspuns: "Nu am bărbat." EL a zis: "Tu ai vorbit drept, tu nu ai soț. Pentru că ai avut cinci bărbați." Femeia a răspuns: "Doamne, eu văd că Tu ești un prooroc." Priviți însă la deosebirea dintre această femeie și preoții aceluși timp și sfatul înalților demnitori. Ei trăiau încă în reflectarea unei alte epoci. Ei ziceau: "Omul acesta este de la diavol." Ei trebuiau doar să răspundă în fața comunității lor, doar aceștia așteptau un răspuns. Dar ce a răspuns această femeie săracă, în inima căreia se afla sămânța aleasă dinainte. Ea era obosită de toate lucrurile pe care le văzuse. În deznădejdea ei, ea s-a dus pe stradă, și a ajuns o stricăță. Dar ea, când L-a auzit și L-a văzut, a spus: "Doamne, eu recunosc că Tu ești un prooroc." Ea a fost învățată, când va veni Mesia, EL va face aceste lucruri.

Da, sămânța se afla acolo și a venit la viață. De ce? Nu era necesară nici o tălmăcire. Isus i-a zis: *"EU sunt, Cel ce vorbește cu tine."* Aceasta cu adevărat nu avea nevoie de tălmăcire. EL făcuse minunea, iar mărturia a fost dată, că El este Mesia. Asta corespundea exact cu ceea ce Dumnezeu făgăduise. "Domnul Dumnezeuul vostru vă va ridica un prooroc ca mine," a spus Moise. Deci, ce era aici? Era confirmarea Scripturii.

Ea a fugit în oraș și a spus: „Veniți să vedeți un om, care mi-a spus tot ce am făcut. Nu este acesta Mesia?“ Observați, în bărbatul cu spatele către cort era Hristos. Pentru că este scris: *"Cuvântul lui Dumnezeu este mai tăietor decât o sabie cu două tăișuri, care pătrunde și desparte sufletul și duhul, încheietura și măduva, judecă simțurile și gândurile inimii"* (Evrei 14, 12).

De fiecare dată când se ridica un prooroc, acesta venea cu Cuvântul, pentru că el purta Cuvântul pentru timpul respectiv. Un prooroc deosebea gândurile care erau în inima lor. Isus Hristos făcea acest lucru, pentru că El era plinătatea Cuvântului. Dar El spunea: *"Cum a fost în zilele Sodomei, tot așa va fi la venirea Fiului Omului."* Duhul lui Dumnezeu urma să vină din nou pe pământ, locuind în oameni ? Dumnezeu descoperit în ei. Amin. Vedeți aceasta? Urmează să se întâmple aceleași lucruri, anume ceea ce Dumnezeu a făcut atunci, când El s-a arătat lui Avraam în trup.

Gîndiți-vă, că ei l-au așteptat pe fiul făgăduit; iar imediat după ce le-a fost dat acest semn, a venit fiul promis. Acesta a fost ultimul semn pe care l-a văzut grupul lui Avraam, înainte de sosirea fiului promis. Ați observat asta? Biserica a ajuns, spiritual, în acest ceas.

Cineva a întrebat: „Frate Branham, ai spus tu că a fost Dumnezeu?“ Biblia spune că a fost Dumnezeu. Nu e necesară nici o tâlcuire. Este Elohim. Așa L-a cunoscut Avraam. Oricare cititor al Bibliei știe că Elohim înseamnă: „Cel ce există prin Sine.“ EL era Cel dintâi, și Cel de pe urmă, Începutul și Sfârșitul. EL era Elohim, descoperit într-un trup omenesc, care purta haine omenești și mânca hrană omenească. Amin. Un semn că Dumnezeu va apare din nou în zilele de pe urmă în mijlocul poporului Său, descoperindu-Se într-un trup omenesc. Isus a spus: *"Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi,"* și *"Cum a fost în zilele Sodomei,"* așa va fi când Fiul omului se descoperă. Nici asta nu necesită nici o tâlcuire. Este necesară doar descoperirea, altceva nu este necesar. Credeți asta? Atunci vrem să ne aplecăm capetele.

„Tatăl nostru creșc, noi venim la Tine cu făgăduința Ta, pentru că Tu ai vorbit aceste lucruri, Tu le-ai făgăduit. Nimeni nu poate readuce Cuvântul Tău la viață, decât Tu singur. TU ai făgăduit acest lucru. TU ai spus: *"Să fie lumină,"* și s-a făcut lumină. Nimeni nu trebuia să tălmăcească asta. Lumina se arătase. Prin proorocul Isaia s-a spus că o fecioară va fi însărcinată, și ea a primit-o. Această

lucrare s-a întâmplat întocmai. Nu era necesară nici o tălmăcire. TU ai spus, când El va veni, se va naște în Betleem (Mica 5, 2). *"Și tu, Betleeme-Efrata, măcar că ești prea mic între cetățile de căpetenie ale lui Iuda, totuși din tine Îmi va ieși Cel ce va stăpîni peste Israel?"* TU ai prezis aceste lucruri dinainte, pe care Le vei face, chiar și ceea ce va striga El pe cruce, și în ce mod va fi condamnat, iar mâinile și picioarele vor fi străpunse: *"Dar El era străpunș pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedeapsa care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți."* (Isaia 53, 5). Noi ne aducem aminte ce zicea David: *"TU nu vei lăsa sufletul meu în locuința morții, iar Sfântul Tău nu va vedea putrezirea."* În ziua a treia, înainte de a se împlini 72 de ore și putrezirea să înceapă, El a fost înviat în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu. Fariseii spuneau: "Trupul Lui ar fi fost furat." Iudeii cred și astăzi acest lucru.

Însă noi credem Cuvântul Tău, Doamne, pentru că a fost descoperit. Isus Hristos a înviat și a spus: *"Vedeți, Eu sunt cu voi în toate zilele, pînă la sfârșitul veacului."* Noi credem că Tu ești în seara aceasta aici. Noi credem că Tu, Doamne Isuse ești azi tot același, care ai fost și în trecut. Tu privești după ochi, mâini, picioare, guri, suflete și trupuri, pe care le poți folosi pentru a Te descoperi pe Tine însuși.

O Doamne, sfințește-ne în seara aceasta, pentru ca să-L vedem pe Isus Hristos trăind viu printre noi. Dorim ca El să vină. Noi avem dorința ca și grecii din timpul acela, când ei au venit și au spus: *"Noi am dori să vedem pe Isus."* Și ei L-au văzut. O, cât de copleșitor a fost evenimentul pentru ei, când L-au văzut. Doamne, Tu ești azi același. TU ai promis, că atunci când flămânzim, Tu ne vei hrăni. Dacă noi dorim după aceasta, Te vom vedea. TU ai spus: *"După puțin timp, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea, pentru că Eu voi fi cu voi pînă la sfârșitul lumii."* Noi știm că Tu ești același ieri, azi și în veci. Cuvântul Tău a fost vorbit, și a fost scris. Acum lasă ca totul să se întâmple spre slava lui Dumnezeu, ca să fie arătat, că El se ține de Cuvântul Său. Amin. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Amin!